

ELISENDA CAMPS tot és possible

"Per respostes habituals tirem de la típica "xuleta", sense utilitzar l'ordinador."

"Al Tot és Possible els oients es bolquen i això crea la sensació de ser una petita família."

"Tant el Tot és Possible com La Bona vida són programes amables."

"No sóc la mare Teresa de Calcuta. De tant en tant em passo, com tothom."

"Cuidar-se avui en dia no és un luxe, és una necessitat."

La famosa "base de dades" és la font de totes les respostes del Tot és Possible...

Ho és la base de dades però també ho és Internet i la facilitat de la persona que la fa anar dins l'estudi per buscar bé. A la base hi ha moltíssima informació ja que hi ha totes les respostes des de la primera temporada del Tot és Possible. De tant en tant s'ha d'anar actualitzant perquè algunes respostes deixen de ser vàlides. En això ens ajuden molt els oients.

Qui és l'encarregat d'actualitzar-la?

En Blai. En Blai recull les trucades dels oients i les va passant al directe, però una de les seves tasques és també actualitzar la base de dades. Tota la informació que es dona per antena la recullen els estudiants en pràctiques, i també nosaltres que d'alguna manera hi contribuïm, i llavors és en Blai qui finalment entra aquesta informació a la base. En Blai i la base són tot un.

Per què no podeu donar una resposta al moment tot i estar a la base de dades?

La base de dades s'ha fet molt gran i necessita un temps per poder trobar el que busques. Però tenim "truquis" ☺ Hi ha coses molt habituals que ens demanen molt sovint i llavors tirem del que ha funcionat sempre, la típica "xuleta", la llibreteta on està tot apuntat. Ho tens més a mà, físicament, i no cal ni buscar-ho a l'ordinador.

De totes formes hi ha vegades que recordeu una resposta d'una cosa que fa potser 3 mesos que la van preguntar...

Sí, és curiós. Hi ha coses que saps perfectament si te les han demanat o no, i més o menys calcules "fa tant de temps" i de vegades fins i tot recordes la resposta i la pots donar al moment. Altres vegades no te'n recordes tant bé i ho has de buscar si vols dades més exactes. Si un dia la venguéssim aquesta base valdria molts diners!!

Al programa hi ha trucades de tots els tipus...

Des de les més superficials, com per exemple "busco unes sabates a topos" fins a una persona que busca alguna cosa que realment necessita. I els oients es bolquen i això crea una sensació de petita família, tot i que ja no és tant "petita" ja que notem que cada dia hi ha més oients. Un dia una persona que no té possibilitats, que viu al carrer, ens va demanar una cadira de rodes i al final del programa en teníem varies. Els oients es mobilitzen molt.

De vegades ens han trucat persones que no demanen res en concret, simplement que els escoltis perquè estan passant un mal moment i llavors els oients truquen per

donar ànims a aquella persona, perquè s'adreci als serveis socials, per donar-li altres vies i que no es tanqui, que busqui ajut d'un psicòleg o el que fos. La solidaritat entre els oients és molt gran.

Alguna trucada una mica compromesa?

Com que no filtrem les trucades, algun cop sí que et trobes amb algú que t'exposa alguna cosa una mica més compromesa però el telèfon està per això i la ràdio està per això. La gent té el costum de que si alguna cosa no els agrada trucar al TEP perquè és un programa on hi cap tot, fins i tot queixes cap a programes de la casa. Si considerem que la queixa pot ser interessant l'adrecem a qui correspon.

L'altra dia van trucar per demanar l'adreça d'una pàgina web que s'havia donat a El Món a RAC1 per recollir signatures contra Jiménez los Santos. Si existeix aquesta pàgina web, nosaltres com a programa de servei l'hem de donar, la qual cosa no vol dir ni que animem ni deixem d'animar a la gent a que hi signi. La setmana passada va passar tot això del boicot als productes catalans. Hi va haver molta gent que ens va trucar indignada, i ho entenc que la gent es posi nerviosa, però nosaltres hem de fer una mica la crida a la tranquil·litat.

Apart de les trucades dels oients també feu entrevistes...

Les entrevistes és una part que no he volgut que faltés mai al Tot és Possible, potser podem retallar altres coses però l'entrevista penso que és fonamental perquè és la manera de tractar un tema en profunditat. Es busquen temes que siguin de servei, aquest any per exemple hem introduït seccions fixes: d'advocats, d'immobiliària, la de nutrició ja hi era, però ho hem volgut fer així perquè els oients saben que un dia fix poden resoldre els seus dubtes en aquestes matèries.

I tot això encabir-ho en un programa que fa dues temporades que dura menys de dues hores...

Sí, hem de fer una mica de "encaje de bolillos" perquè hi càpia una mica de tot.

No us pren molt de temps la publicitat? sobre tot els publireportatges...

En una ràdio privada està clar que han d'existir, però el que hem fet enguany és fer-los més breus, primer perquè es mengen temps de contingut del programa i després perquè el missatge ja està donat, ja arriba a l'oient. A més si no son tant llargs són com més efectius perquè no cansen a l'oient. Jo crec que hem trobat una fórmula com a bastant bona.

Per què de vegades no fas el link amb en Toni Soler?

Perquè no arribo a temps! ☺ Si estic aquí tot el matí és molt fàcil organitzar-te la feina per poder-ho fer, però jo vinc de la tele i per qüestions tècniques estic acabant molt tard les gravacions darrerament, per tant arribo aquí amb el temps justíssim.

Són links molt divertits, tant el que fas amb Minoria com amb Versió Rac1. Tampoc et demanarem amb qui t'ho passes millor...

Són dos programes que estan molt ben aconseguits. Els dos conductors són evidentment boníssims, tractant amb una ironia molt fina tota l'actualitat. En aquest sentit el nostre programa està molt ben situat, entre dos líders d'audiència. Tot i que és una hora dolenta perquè és l'hora de dinar, els oients del Minoria ens escolten també una bona estona i els del Versió RAC1 també ens agafen. Apart, evidentment, dels oients fidels del Tot és Possible que cada dia en són més!!

Ràdio i TV... típic i tòpic, on et sents millor?

Típic i tòpic: depèn ☺ Triar és molt complicat. La ràdio és més còmoda, no tens maquillatge, no tens perruqueria ni vestuari, arribes i fas. El contacte amb la gent és molt directe i proper. Tot i així jo vaig començar fent televisió. La ràdio la vaig descobrir després quan estava a Catalunya Ràdio i em va enganxar. Vaig estar amb en Xavier Solà al Suplement, els caps de setmana mentre feia tele a City.

Xavier Solà que enguany ha guanyat el Premi Ondas...

Sí, és veritat! Ahir després de 18 anys fent programa.

Mira doncs, una part petita també és teu...

Sí!! jo hi vaig estar un temps, dos estius i després col·laborant però em va sortir la possibilitat de fer el Tot és Possible aquí a la casa i vaig deixar El Suplement per fer aquí el programa diari.

Tant a la TV com la ràdio el tipus de programa és semblant. Programa de servei, de com cuidar-se, de "la bona vida", vaja.

Una mica el concepte ja és aquest. És el concepte de programa que a mi em va bé per la meua personalitat.

Aquí volíem arribar. No et veus fent algun altre tipus de programa?

En un programa de política no m'hi veig...

Magazine, esports?

Un magazine sí, clar! d'esports? La veritat és que no hi estaria tant posada. Però no es pot dir mai. Els reptes són també importants a la vida, sinó no evoluciones.

De totes formes tot i que semblants el programa de la ràdio i la TV són una mica diferents. El TEP és un programa de servei, "La Bona Vida" és un programa de qualitat de vida. Són programes adreçats al benestar, podríem dir que són programes amables.

Això vol dir que l'Elisenda Camps és una dona que només pensa en qualitat de vida, en cuidar-se.. o si fa falta també et menges un frankfurt?

I tant! Un frankfurt i una pizza d'aquelles ben gruixudes. No, no sóc la mare Teresa de Calcuta ☺. La meua vida és més o menys ordenada però ningú és perfecte i a més pretendre-ho també és avorrit. En l'equilibri està la gràcia. Sóc gandula de tant en tant, menjo malament de tant en tant... totes aquestes coses s'han de fer. Fumava, he deixat de fumar, hi he tornat i ho he tornat a deixar. En el repte per voler ser millor està probablement també la gràcia de tot plegat.

Ràdio, TV... cinema

El cinema va ser una experiència puntual. A més va ser una pel·lícula polèmica, amb pocs mitjans, tot molt complicat. Havia treballat com actriu publicitària però mai m'havia plantejat fer una pel·lícula, però va sortir l'oportunitat i ho vaig provar. Ara mateix, però, no tinc temps material per tornar-hi.

Ràdio, TV, cinema... llibres. El teu ventall és ampli.

Moltes coses, sí. ☺

I no t'importa que siguis considerada una escriptora mediàtica després de la polèmica dels últims anys per Sant Jordi, per exemple?

Jo respecto que pensin el que vulguin però nosaltres, jo sóc coautora juntament amb tres persones més, vam voler traslladar la nostra experiència del programa de La Bona Vida al paper, no volíem inventar res. Fer un llibre que fos sobretot pràctic i fàcil de llegir.

La bona vida, el cuidar-se en general està de moda o és una necessitat?

És una necessitat. Actualment hem arribat a un punt d'estress, d'anar tant ràpid per la vida que la consciència de portar una vida equilibrada es fa imprescindible. A més molts estudis mèdics demostren que algunes malalties provenen de mals hàbits alimentaris, de no fer gens d'esport...etc. Llavors el fet de cuidar-se enlloc de convertir-se en un sacrifici el que s'ha intentat és que sigui una cosa agradable. Per això han sortit tantes teràpies noves que a banda de cuidar-te et proporcionen plaer. Nosaltres aquí a Catalunya estem molt estressats però fora a Espanya no ho estan tant d'estressats.

Vols dir?

Vinc de Sevilla i allí es prenen la vida d'una altra forma. Crec que hauríem d'aprendre'n una mica, no cal córrer tant.

El millor regal.

Et diré el millor regal que vaig fer fa 15 dies i el millor que em podrien fer sempre que vulguin. Una tarda en un centre de teràpies: de massatges, de relax, de balneari.. que és el que faré jo ara d'aquí una estona ☺

Ara si m'ho preguntes la setmana que ve, igual et dic una altra cosa, segons com em senti. El millor regal és tenir temps per fer allò que t'agrada.

El millor mestre.

La vida és el que més t'ensenya. El tòpic que diuen que quan les dones arribem als 40, que jo ja els he fet ;), estem en la millor etapa de la vida perquè hem après moltes coses és cert. La vida és una gran mestra.

Un viatge..

No perquè fos més maco o més lleig, ni pel que vaig veure perquè em vaig quedar a la porta d'Àfrica però va ser en un moment i un canvi de cultura tant brutal que a mi em va ajudar molt en moltes coses. Potser no va ser el millor viatge de la meua vida, però sí el més efectiu. El que necessitava en aquell moment.

Has entrat algun cop a amicsrac1?

Sí, de tant en tant hi entro. Hi faig un passeig, tot i que no tinc gaire temps.

Gràcies Elisenda.

A vosaltres. Ja hem parlat de la vida!

De la bona vida.